حیثیات کثیره نفس الامری و زبان ناچیز کلاس

شاگرد: در فضای ذهنی مرحوم سید، تبادر حاقی جا داشت؟ روشن است که تبادر تبادر با قرینه است.

استاد: در یک فضایی که محققین وارد میشوند و فکر میکنند، مثل یک غواصی است که به اقیانوس میرود. تا بعداً حیثیات جدا شود خیلی کار میبرد. مرحوم سید که با اصول زمان خودشان وارد تحقیق این بحثها میشوند، این حیثیات که در کلاس جدا نشده. الآن جدا شده و مدام حرفش را میزنیم. مرحوم سید تازه دارند خیلی کار میکنند. حیثیات مختلف را شکار میکنند و به دست میآورند. حرفش را میزنند، هر کدام را توضیح میدهند؛ به همان اندازهای که در آن فضا ممکن بود. الآن هم همینطور است. بسیاری از بحثهایی که الآن مشغول هستیم، اگر وقتش بشود میبینید همینطور است. یعنی آن چه که ذهن ما با آن مواجه است، یک اقیانوسی از معارف و مطالب است. آن چه که به زبان آمده و تدوین شده و میتوانیم حرف بزنیم و با هم در و بدل کنیم خیلی کم است.

بازبینی #1
ایجاد شده 4 آوریل 2026 14:02:24 توسط ... .
به روزرسانی شده 4 آوریل 2026 14:02:45 توسط ... .